

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 września 2014 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy I Wydział Cywilny

w składzie następującym

Przewodniczący: SSR Monika Pieczara

Protokolant: Monika Kucała

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 16 września 2014 roku w Ś.

sprawy z p o w ó d z t w a **G. S.**

p r z e c i w k o (...) **SA w W.**

o zapłatę kwoty 20.082,74 zł

I. zasądza od strony pozwanej (...) SA w W. na rzecz powoda G. S. kwotę 20.082,74 zł (dwadzieścia tysięcy osiemdziesiąt dwa złote siedemdziesiąt cztery grosze) z ustawowymi odsetkami od dnia 27 stycznia 2014r.;

II. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 4.222,00 zł tytułem kosztów procesu, w tym kwotę 2.400 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego;

III. nakazuje stronie pozwanej, aby uiściła na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Świdnicy kwotę 125,60 zł tytułem brakujących kosztów sporządzenia opinii przez biegłego sądowego.

UZASADNIENIE

Powód G. S. w dniu 14 lutego 2014r. wniósł pozew o zasądzenie od (...) SA z siedzibą w W. kwoty 20.082,74 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 27 stycznia 2014r. do dnia zapłaty, kwoty 3.422,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów opłaty sądowej od pozwu w wysokości 1.005,00 zł, kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 2.400 zł i kwoty 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. W uzasadnieniu powód wskazał, że w wyniku kolizji samochodowej uległ uszkodzeniu należący do niego pojazd marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Odpowiedzialność odszkodowawczą za skutki tego zdarzenia ponosi osoba trzecia, posiadająca ubezpieczenie OC u strony pozwanej. (...) SA przyjęło odpowiedzialność za szkodę poniesioną przez powoda i po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego ustaliło wysokość odszkodowania na kwotę 25.603,14 zł, którą wypłaciło powodowi. W ocenie powoda wypłacone mu odszkodowanie w żaden sposób nie wystarczy powodowi na naprawę pojazdu celem przywrócenia go do stanu poprzedniego. Powód na własny koszt zlecił rzeczoznawcy z zakresu techniki samochodowej sporządzenie opinii techniczno – ekonomicznej. Powołany rzeczoznawca dokonał kalkulacji naprawy w tym samym systemie, co strona pozwana, tj. (...). Według kalkulacji sporządzonej przez rzeczoznawcę na zlecenie powoda koszty naprawy pojazdu wynoszą 45.135,88 zł. Za sporządzoną opinię powód uiścił opłatę w wysokości 550 zł. Ponieważ koszt naprawy pojazdu powoda wyniósł według ekspertyzy 45.135,88 zł, a powód otrzymał od strony pozwanej kwotę 25.603,14 zł, powód domaga się różnicy, tj. kwoty 19.532,74 zł, a ponadto zwrotu kosztów sporządzenia ekspertyzy w wysokości 550 zł. Chcąc polubownie załatwić spór, pełnomocnik powoda w dacie 27 stycznia 2014r. przesłał stronie pozwanej pismo z wyliczeniem szkody, wskazując termin 7 dni na zajęcie stanowiska, jednakże strona pozwana nie zareagowała na to pismo.

W odpowiedzi na pozew (...) SA w W. wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda zwrotu kosztów procesu, w tym zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych i opłaty skarbowej

od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł. Strona pozwana przyznała swoją odpowiedzialność za szkodę poniesioną przez powoda. Likwidując szkodę ubezpieczyciel przyznał powodowi odszkodowanie w kwocie 25.603,14 zł. Zdaniem strony pozwanej wyliczone odszkodowanie pozwala na przywrócenie pojazdu do stanu sprzed wypadku, przy uwzględnieniu cen usług i części występujących na lokalnym rynku. W ocenie strony pozwanej miernikiem wysokości szkody winny być przeciętne, a nie maksymalne ceny rynkowe. Ponadto strona pozwana wskazała, że niezasadne jest również żądanie zwrotu kosztów prywatnej wyceny objętej fakturą VAT, albowiem powód zlecił wykonanie ekspertyzy przedwcześnie. Powód nie domagał się od strony pozwanej sporządzenia ponownie kalkulacji naprawy przedmiotowego pojazdu. Ponadto powód nie wykazał, że uszczerbek w postaci wydatku na sporządzenie ekspertyzy nastąpił wbrew jego woli i że mieścił się w ramach normalnego związku przyczynowego z uszkodzeniem samochodu. Jednocześnie strona pozwana podkreśliła, że przedstawiona przez powoda kalkulacja naprawy jest dokumentem prywatnym i nie może być jedyną podstawą do obliczenia wysokości szkody. Nadto sporządzony kosztorys znacząco odbiega od realiów rynkowych i przyjmuje maksymalne wartości w zakresie robocizny oraz części cen zamiennych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

W dniu 4 października 2013r. miała miejsce kolizja samochodowa, w wyniku której szkodę poniósł G. S., właściciel pojazdu marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Sprawca kolizji prowadzący pojazd marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...) posiadał ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów zawarte z (...) SA z siedzibą w W. za okres od 27 grudnia 2012r. do 26 grudnia 2013r.

G. S. zgłosił (...) SA szkodę w pojeździe marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...).

Ubezpieczyciel po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego decyzją z dnia 28 października 2013r. przyznał G. S. kwotę 25.603,14 zł brutto tytułem odszkodowania za szkody poniesione w jego pojeździe.

W piśmie z dnia 27 stycznia 2014r. pełnomocnik G. S. zwrócił się do (...) SA o dopłatę do przyznanego odszkodowania kwoty 19.532,74 zł, stanowiącej różnicę pomiędzy wysokością kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu wyliczonych w załączonej kalkulacji szkody, a wysokością tych kosztów przyznanych przez ubezpieczyciela, wraz z kwotą 550 zł tytułem kosztów sporządzenia ekspertyzy.

W odpowiedzi na powyższe pismo ubezpieczyciel w swoim piśmie z dnia 7 lutego 2014r. oświadczył, iż podtrzymuje swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie.

Dowód: - akta szkody (...) SA nr (...) w zał.

Według opinii techniczno - ekonomicznej nr (...) z dnia 20 stycznia 2014r. sporządzonej na zlecenie G. S. rzeczoznawca z zakresu likwidacji szkód S. G. dokonał wyceny kosztów naprawy pojazdu marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...) na kwotę 45.135,88 zł.

Za sporządzenie kalkulacji naprawy G. S. zapłacił wynagrodzenie w wysokości 550 zł.

Dowód: - faktura VAT nr (...) z 20.01.2014r. k. 9,

- opinia techniczno - ekonomiczna nr (...) z 20.01.2014r. k. 13-23.

Całkowity koszt naprawy pojazdu marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...), należącym do G. S., w celu przywrócenia go do stanu sprzed zdarzenia dnia 8 października 2013r., wynosi **45.535,65 zł** brutto, przy uwzględnieniu naprawy przewidzianej według technologii producenta z użyciem części oryginalnych przez niego zalecanych oraz średniej stawki za roboczogodzinę mającej zastosowanie w rozliczeniu kosztów napraw samochodowych w obrębie zamieszkania poszkodowanego, tj. 100 zł /1rbg.

Dowód: - opinia biegłego sądowego T. G. k. 52-72.

Sąd zważył co następuje

Powództwo podlegało uwzględnieniu w całości.

Stosownie do art. 361 § 1 kc zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. W myśl art. 363 § 1 kc naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Jednakże gdyby przywrócenie stanu poprzedniego było niemożliwe albo gdyby pociągało za sobą dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu.

Bezsporną w sprawie była okoliczność, że w wyniku przedmiotowego zdarzenia uszkodzeniu uległ pojazd powoda. W takiej sytuacji strona pozwana jako ubezpieczyciel pojazdu wyrządzającego szkodę przyjęła na siebie obowiązek naprawienia szkody. Sąd ustalił wysokość szkody w oparciu o opinię biegłego sądowego T. G., która nie była przez strony kwestionowana. Z opinii biegłego sądowego wynika, że uzasadniony koszt naprawy pojazdu marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...), uszkodzonego podczas kolizji w dniu 4 października 2013r. wynosi 45.535,65 zł brutto. Jest to koszt naprawy pojazdu umożliwiający przywrócenie pojazdu do stanu sprzed kolizji z uwzględnieniem naprawy wykonanej według technologii przewidzianej przez producenta z użyciem części przez niego zalecanych. Ponieważ strona pozwana wypłaciła powodowi tytułem odszkodowania kwotę 25.603,14 zł, a biegły sądowy wyliczył odszkodowanie na kwotę 45.535,65 zł, to dalsze odszkodowanie żądane przez powoda w wysokości 19.532,74 zł mieści się w wycenie przeprowadzonej przez biegłego sądowego: $45.535,65 \text{ zł} - 25.603,14 \text{ zł}$ (odszkodowanie przyznane powodowi przez stronę pozwaną) = 19.932,51 zł. Wskazać tutaj należy, że strona pozwana jest zobowiązana do uzupełnienia wypłaconego przez siebie odszkodowania kwotą konieczną do przywrócenia wartości pojazdu powoda sprzed wypadku. Nie ma przy tym znaczenia, czy powód rzeczywiście zrealizował naprawę pojazdu w całości zgodnie z kosztorysem, albowiem odszkodowanie ma wyrównać rzeczywisty uszczerbek majątkowy powstały w wyniku wypadku w majątku poszkodowanego, celem odszkodowania jest przywrócenie stanu majątku poszkodowanego, niezakłóconego zdarzeniem ubezpieczeniowym.

Żądanie powoda zwrotu kosztów sporządzenia prywatnej opinii w wysokości 550 zł jest w ocenie Sądu uzasadnione okolicznościami sprawy. W szczególności Sąd zgadza się ze stanowiskiem Sądu Najwyższego wyrażonym w uchwale z dnia 18 maja 2004r. (sygn. akt III CZP 24/04, Orzecznictwo Sądu Najwyższego Izba Cywilna 2005/7-8/117), zgodnie z którym odszkodowanie przysługujące z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów może - stosownie do okoliczności sprawy - obejmować także koszty ekspertyzy wykonanej na zlecenie poszkodowanego. W uzasadnieniu do powyższej uchwały Sąd Najwyższy wskazuje, że według ugruntowanego stanowiska doktryny i orzecznictwa nie ma różnicy w pojęciu szkody w rozumieniu przepisów prawa cywilnego i prawa ubezpieczeniowego, gdyż w obu wypadkach chodzi o utratę lub zmniejszenie aktywów bądź powstanie lub zwiększenie pasywów osoby poszkodowanej. Do odszkodowania ubezpieczeniowego przy ubezpieczeniu odpowiedzialności cywilnej znajduje zastosowanie zasada pełnego odszkodowania wyrażona w art. 361 k.c. W skład takiej szkody, wchodzi wydatki i koszty związane ze zdarzeniem wywołującym szkodę. Ocena, czy poniesione koszty ekspertyzy sporządzonej na zlecenie poszkodowanego w postępowaniu przedsądowym są objęte odszkodowaniem przysługującym od ubezpieczyciela z umowy odpowiedzialności cywilnej, musi być dokonana przy uwzględnieniu całokształtu okoliczności sprawy, a w szczególności uzależniona jest od ustalenia, czy zachodzi normalny związek przyczynowy pomiędzy poniesieniem tego wydatku a wypadkiem, oraz czy poniesienie tego kosztu było obiektywnie uzasadnione i konieczne także w kontekście ułatwienia określenia prawidłowo konkretnego ubezpieczyciela, jak i ułatwienia zakładowi ubezpieczeń ustalenia okoliczności wypadku i rozmiarów szkody. Przedkładając powyższe na realia niniejszej sprawy stwierdzić należy, że sporządzenie prywatnej opinii na zlecenie powoda było jak najbardziej uzasadnione, skoro ostatecznie powód uzyskał w niniejszym postępowaniu dodatkowe odszkodowanie w kwocie zbliżonej do odszkodowania wyliczonego w tej opinii.

Stosownie do art. 481 § 1 kc jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik nie ponosi odpowiedzialności. Termin początkowy naliczenia odsetek ustawowych wynika z uregulowania zawartego w art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. Nr 124, poz. 1152 z późn. zm.), który stanowi, że zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie. Ponieważ powód domagał się odsetek ustawowych od dnia 27 stycznia 2014r., tj. od dnia wysłania pisma do strony pozwanej z wyliczeniem szkody, Sąd uznał żądanie to za uzasadnione. W takiej sytuacji strona pozwana pozostawała w zwłoce z zapłatą odszkodowania na pewno od dnia wskazanego w pozwie, tj. 27 stycznia 2014r. Podkreślić należy, iż postępowanie likwidacyjne rozpoczęło się od dnia 8 października 2013r., decyzja w sprawie wypłaty odszkodowania w wysokości 25.603,14 zł zapadła w dniu 28 października 2013r., a następnie w sprawie dodatkowych roszczeń (kosztów pojazdu zastępczego) – w dniu 7 stycznia 2014r. i 23 stycznia 2014r.

Mając powyższe na uwadze Sąd, uwzględniając powództwo w całości (19.532,74 zł + 550 zł), orzekł jak w punkcie I sentencji wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 kpc w zw. z § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jedn. Dz. U. z 2013r., poz. 490 z późn. zm). Na koszty procesu składają się: opłata sądowa od pozwu w wysokości 1.005,00 zł, wynagrodzenie procesowe w kwocie 2.400,00 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł i zaliczka na opinię biegłego w wysokości 800,00 zł (punkt II sentencji wyroku).

W punkcie III wyroku Sąd orzekł stosownie do art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jedn. Dz. U. z 2010r. Nr 90, poz. 594 z późn. zm.) według następującego wyliczenia: 925,60 zł (wynagrodzenie przyznane biegłemu sądowemu za sporządzenie opinii) - 800 zł (zaliczka wpłacona przez powoda) = 125,60 zł.